

Ministeriets Opfattelse gik i ganske tilsvarende Retning, og at noget lignende, som her staaer, f. Eks. ligefrem vilde blive indeholdt i den Instruks, som Handelsministeriet vil give Bankinspektøren.

Rørdam: Skønt den Diskussion, her har været ført, frister mig til at komme ind paa mangt og meget, skal jeg paa dette sene Tidspunkt af Dagen fatte mig i stor Korthed. Jeg har mange Gange, dels ved Sagens tidligere Behandling her i Salen og dels i Bankkommissionen, haft Lejlighed til at udtale min principielle Sympati for denne Sag. Jeg ønsker at sige til det ærede Medlem fra Nyborg (Birch), at jeg sad i een Forbavelse over hans Tale, det var ikke Beundring, jeg følte overfor ham. Jeg maa sige til det ærede Medlem, at naar man er gaaet med til et Kompromis, som baade han og jeg er, kan man ikke her i Salen gaa fra det paa den Maade, det ærede Medlem har gjort. Man havde en Følelse af, at det ærede Medlem egentlig mente, han var Ordfører i denne Sag, han gennemgik Lovforslaget i de mindste Enkeltheder og bredte sig vidt og bredt om alt muligt. Han desavouerede sin egen Ordfører paa alle Punkter, hvor han kunde. Jeg vil sige, at hvis der ikke kommer noget ud af dette Lovforslag, er der et Medlem, som fortrinsvis har Skylden derfor, og det er det ærede Medlem fra Nyborg, han har gjort, hvad han kunde, for at ødelægge det Kompromis, vi var blevet enige om. Jeg for mit Vedkommende mener ikke, at dette Kompromis er saa overordentlig godt, det er som ethvert Kompromis: de forskellige Parter maa slaa af paa deres Ønsker. Men naar man er gaaet med til det, kan man, som sagt, ikke bagefter gaa bort fra det paa den Maade, det ærede Medlem gjorde.

Jeg har hele Tiden stillet mig paa det Standpunkt, at Forskellen mellem Lovgivningen om Banker og Sparekasser skulde være den, at i Sparekasserne søgte man at tilvejebringe den størst mulige Sikkerhed for Sparernes Midler, og overfor Bankerne stillede man sig saaledes, at man ikke hemmede deres Frihed for meget, fordi det vilde gribe alt for stærkt ind i hele vort økonomiske Liv. Jeg kan kun glæde mig over, at der nu er opnaaet Enighed om at give Bankerne Stempelfrihed, jeg har kæmpet som en Løve derfor i Bankkommissionen og i Udvalget, fordi jeg tror, at det vilde være ganske ødelæggende for vort økonomiske Liv, hvis man saadan mir nichts dir nichts havde taget Stempelbegunstig-

gelsen fra Bankerne. Det har for mig været det allervigtigste Punkt i denne Sag, og overfor dette er det andet, der har været diskuteret, kun ganske ubetydelige Smaating. Der kan diskuteres om, hvorvidt det er rigtigt, at Sparekasser diskonterer Veksler — jeg mener ikke, at Sparekasser bør kunne diskontere Veksler —, men Herregud, Samfundet staaer vel nok, selv om man giver en saadan Tilladelse. Jeg mener heller ikke, at det er af synderlig stor Betydning, om man kan trække ved Check paa en Sparekasse eller ikke, det er den Slags Ting, der kan diskuteres om, men naar man mener, det skal være saadan, saa lad det blive saadan, det er ikke den Slags Ting, noget staaer og falder med. Derimod er der andre Ting, som er af ganske anderledes Betydning, for Eksempel Spørgsmaalet om en Fiksering af Renten. Jeg er gaaet med hertil, skønt jeg i Princippet er imod det, men jeg er gaaet med til det, fordi ellers kunde man ikke opnaa Enighed, og jeg vil hellere gaa med hertil end til at tage Stempelbegunstigelsen fra Bankerne. Jeg mener ikke, der opnaas noget synderligt ved denne Fiksering af Renten, men paa den anden Side sker der heller ikke saa overordentlig megen Skade derved.

Blandt de andre Spørgsmaal, der har været diskuteret om — jeg skal berøre det ganske kort —, er det, som det ærede Medlem fra Nyborg (Birch) sagde, at det ærede Medlem fra Næstved (Andreassen) og jeg i sin Tid havde rejst i Bankkommissionen, nemlig hvorvidt Bankdirektører og Bankraadsmedlemmer kunde sidde i Bestyrelser for Aktieselskaber, som vedkommende Bank finansierer. Det ærede Medlem siger, at der var ikke andre end os to, som i sin Tid i Bankkommissionen gik med til et Forbud herimod, men nu var det gaaet saaledes, at vi havde faaet Flertal for det i Udvalget. Det ærede Medlem betragtede det som noget slemt, syntes jeg næsten; men det, at Tanken har fundet Tilslutning hos Flertallet i Udvalget, maa dog bevise, at det har været en sund Tanke, ellers havde den vel ikke vundet Flertal. Det ærede Medlem maa huske paa, at et Rigsdagsudvalg er noget ganske andet end en Bankkommission. I Bankkommissionen sad der Repræsentanter for Banker og Sparekasser, en hel Mængde Embedsmænd o. s. v., men det er dog ikke de Folks Sag, vi særlig skal tale. Her i Rigsdagen sidder Repræsentanter for Befolkningen, og det ærede Medlem er jo Medlem af et demokratisk Parti, saa det ærede Medlem kan ikke betragte det som noget slemt, at man